

Labdarā un nacionālista piemiņai

Minsterē miris Dainis Izands

Minsteriešus satrauca bēdu ziņa par Aina Izanda labprātīgu aiziešanu no šīs pasaules. Nevienam tam negribēja ticēt... un tomēr. Aini pazina tālu trimdā, un pēdējā laikā arī daudzi Latvijas tautieši viņa draudzīgās labvēlības un palīdzības dēļ. Lai kur kādam bija vajadzīga palīdzība, viņš bija tūda] klāt, sevišķi auto klizmu salabošanā. Ministeriešiem Ainis bija savs cilvēks vairāk nekā 45 gadus. Bez viņa līdzdalības nebūtu bijis studentu un sabiedriskās sadzīves — sevišķi Jāņu svinību. Viņa gatavotā jāņuguns muca dega līdz rītausmai... Un pēkšņi viņa mums vairs nav...

Dainis Izands dzimis 1933.gada 11.septembrī; viņš mūs atstāja 1993.gada 6.septembrī — 5 dienas pirms 60 gadu sasniegšanas. Skolnieka gados viņu kopā ar ģimeni aizrāva trimdā — ģimene apmetās Flensburgā un Lībekā, pēdējā pilsētā viņš pabeidza pamatskolu un iestājās teknikumā. Sākās izceļošana: vispirms tēvs izbrauca uz ASV, izsauca ģimeni — sievu, meitu un vecmāti. Taču Ainiņim bija jāpaliek Vācijā tuberkulozes dēļ. To viņš bezbēdīgi pārvarēja: bija patstāvīgs, enerģisks, drosmīgs un sirsnīgs. Viņš pārgāja uz **Augustdorfas** Latviešu ģimnaziju, to sekmīgi un cerīgi nobeidza 1956.gadā — MLĢ 10.izlaidumā.

Augustdorfā Ainis bija viens pats, bet noturīgs un pašpārliecināts par savām spējām. To viņš pierādīja mācībās — ģenialitāti matēmatikā un fizikā. Skolas direktors Ansis Dreimanis arvien izteicās, ka citu tik apdāvinātu skolēnu viņš savā ilgajā skolas darbā neesot sastapis. **Augustdorfas** ģimnazijas laikā viņš bija skolas internāta zēnu vecākais, kārtēja un veidoja internāta iekšējo izbūvi, kā arī rūpējās un vadīja apkārtnes izdaļošanu. Jau šajā laikā viņu iesauca par "šefu" jeb "šefiņu" labvēlīgā nozīmē. Šī iesauka viņam piederēja un palika visu mūžu.

Reizē ar MLĢ Ainis pārcēlās uz Minsteri, uzsāka matēmatikas un fizikas studijas, paralēli apmācīja ģimnazistus tautas dejām, ko darīja jau **Augustdorfā**, un aktīvi līdzdarbojās sabiedriskā sadzīvē. Nezināmu iemeslu dēļ (taču ne nesekmības!), pēc vairākiem gadiem viņš pārtrauca sekmīgi iesāktās studijas un pārgāja studēt medicīnu. Studiju laikā viņš varēja bezrūpīgi strādāt, saņēma vecāku atbalstu... tomēr šķita, ka viņam piemīt zināma grūtsirdība. Studijas ievilkās.

Viņš uzsāka dažādus darbus, pēdīgi strādāja angļu armijas palīgdienestā. Gadī gāja, Ainis bija iesakņojies Minsterē. Arvien viņš bija klāt visās Ministeriešu, sevišķi veco draugu grūtībās un vajadzībās ar padomu un spēka plecu. Ainis ļoti aktīvi līdzdarbojās Ministeres Latviešu studentu kopas

"Sefs" Dziesmu dienās Visbijā 1979.g.

pasākumos, kā arī ELJA un skolas atbalstīšanā. Viņš bija klāt visos Dziesmu svētkos, Valsts svētku sarīkojumos un demonstrācijās pret Latvijas okupantiem. Ainis Izands bija nesamierināms tautas un valsts atbrīvošanas idejas — nacionālās pārliecības paudējs sabiedrībā un personiskā stājā. Viņam patika būt un darboties sabiedrībā un draugu pulcīnā. Varbūt vientuļība un dzimtenes nebrīvība gadu desmitu gaitā atstāja savu iespaidu, kāpēc pēdējos gados viņu pavadīja zināmas nepazīstamas bailes. Pat Latvijas brīvību viņš vairs nevarēja pilnīgi apzinīgi pārdzīvot. Atšķirtība no ģimenes locekļiem darīja savu; šķiet nebija īstas picturas, tikai drūms svešums...

Vieglas smiltis svešumā!

Draugu vārdā
xy